

In de loop der eeuwen werd de burcht verschillende malen omgebouwd en vergroot.

Uit Dr Belonge (blz. 61) citeren wij de belangrijke verbouwingen die in de loop van de zestiende eeuw hebben plaatsgegrepen.

"Wie später nachgewiesen wird, erfolgte 1500 ein beträchtlicher Umbau. Der von etwa 1,50 m starken Mauern umschlossene turmartige Baukörper an der Ostseite erhielt südwärts einen Vorbau; der die erst 1738 beseitigte Zugbrücke flankiert. Ueber dem tonnengewölbten Obergeschoss weisen dem Drempelemauerwerk vorgekragte Steinkonsolen auf einen früheren Wehrgang in Fachwerk hin, wie solche an den Burgen des limburgischen Landes nicht selten waren.

Im Obergeschoss dieses "Corps de Logis" hat der Bauherr einen auf besondere Weise eingerichteten Raum oder vielmehr einen Saal errichten lassen, der augenscheinlich für Feste oder für den Empfang von Gästen bestimmt war."

Bij deze jachtzaal wensen wij even te blijven stilstaan. Dr Belonje schrijft er over (blz. 66) "Die wenigen, die den "Bonte Sölder" besichtigt haben, werden mit mir darin übereinstimmen, dass er für Belgien einen köstlichen, ja einzigartigen Besitz bedeutet. Leider wird dieser Besitz in diesem Lande nur in sehr beschränktem Masse gepflegt."

Zoldering en wanden zijn overdekt met allerhande fresco's : gebladerte, bloemen, dieren en inzonderlijk gezegden.

Rond deze teksten is al heel wat inkt gevloeid. Men plaatst hun ontstaan rond 1500.

Janne d'Othée publiceert ze in bijlage aan zijn werk met kommentaar vanwege prof. Corin van de Luiker universiteit. (blz. 33 en 163).

Dr Belonje wijdt er een uiterst nauwkeurige beschrijving aan (blz. 63/66).

De eer de publieke aandacht het eerst, een halve eeuw vroeger, op deze spreekwoorden gevestigd te hebben, komt toe aan wijlen Dr J. Langohr. Hij publiceert ze in zijn groot werk "Le Nord-Est de la Province de Liège et le Canton d'Eupen (1933) (blz. 189). Hij heeft ze vele jaren vroeger, wij vermoeden rond 1895, persoonlijk op Streversdorp opgetekend.

In "Va gen Weech bes a ge Graaf" vertelt hij van de winteravonden "went de Bure va Streveströöp heem kate koame", van de zomerpret "went ver beej hön genge höjje".

Wij gaven in de titel tot deze bijdrage reeds een van deze opschriften weer, waarvoor wij sedert jaren een voorliefde hebben gekoesterd.

Wij geven er hierna nog een paar. Gezien de vervallen toestand waarin de fresco's verkeren, verschilt de lezing van de ene schrijver tot de andere. Verschillende werden onverstaanbaar.

Mennicher ys so verblijndt inde gepijnt
dat die sonne in 't water schijnt. (Langohr)

Vor gedaen ind nae gedacht
dat haet menigen in lijden gebracht; (Janne en Langohr)

...is in der werelt viel niwe korte lieff
ind valsche trawe. (Langohr)